

Molnar Dzhosija I., Chorij Myroslava V., Rubish Marina A. QUALITY CONTROL OF FOODSTUFFS AND THE POSSIBILITIES OF UKRAINE HARMONIZATION TO EU STANDARDS

Ukraine has all possibilities to be one of the front-rank exporters of food products and raw material from high gross revenue. For introduction of these possibilities it is necessary to enter the hard checking of quality of food products system. The aim of the article is to give reasonable recommendations on questions of quality control of food stuffs and possibilities of Ukraine's harmonization to the standards of EU. In the process of scientific research next methods have been used: actual analysis, expert estimation. The problem of control of quality and harmonization of the Ukrainian standards of quality is investigational with the standards of EU. Rigorists to quality of product and observance of these requirements are one of important factors of competitiveness of enterprise and provides advantage of products of the developed countries in the world market, provides their safety, competitiveness and allows to play a leading role the world division of labor the Low level of providing of population quality food foods is a global problem what in course of time grows all more intensive. Off-grade management control after quality and unconcern of food products on the different stages of production and in the process of her transporting, realization, storage leads as to the disease of population, so to the additional losses, fines, bankruptcy of business. The necessity of introduction of (HACCP) is predefined by consumer demand on safe, ecologically clean, high quality products. Except that, using (HACCP), the enterprises of food industry must accent attention on making ecologically of clean, natural products that will provide a stable high place on home and foreign markets. The system of providing of quality (system of quality) behaves to the methods worked out world and home activity from providing of permanent quality of food products. Certainly, that one of mechanisms of increase of competitiveness of products there is harmonization of national standards of quality with European. Further researches will be sent to perfection of control methods after quality of raw material on standards that is harmonized from European.

Key words: quality, control of quality, quality management, safety of food raw material, system of quality, standards of quality.

Одержано 10.10.2017 р.

УДК 338.43

Росола Уляна Василівна,
старший викладач кафедри фінансів,
Мукачівський державний університет

СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що продовольча безпека завжди була, є і залишається пріоритетною для будь-якої держави. Для України, яка зараз знаходиться в кризових умовах, сільське господарство може забезпечити їй певну економічну безпеку. Підвищення ефективності та стабільності розвитку сільського господарства загалом є однією з найбільш вагомих у системі розвитку економіки, адже від нього залежить функціонування інших галузей, зокрема: хімічної, фармацевтичної, хлібопекарської, консервної, кондитерської та інших галузей. Метою статті є дослідження та аналіз виробництва сільськогосподарської продукції України шляхом дослідження певних показників діяльності цієї галузі. Для аналізу та розрахунку обрано статистичні дані за період з 2010 року по 2016 рік включно. Зокрема, було визначено частку сільського господарства у структурі ВВП країни у абсолютних та відносних показниках, проаналізовано динаміку виробництва основних видів продукції тваринництва, а саме проаналізовано виробництво м'яса, молока і яєць. В науковій праці акцентовано увагу на важливості державної підтримки даної галузі. Обґрунтовано основні цілі державного регулювання сільського господарства на сучасному етапі. Визначено, що основними напрямками розвитку АПК на рівні держави на 2017 рік є розвиток сільських місцевостей, земельна реформа, допомога фермерам. Подальші дослідження будуть спрямовані на пошук ефективних методів підтримки АПК, а також впливу маркетингових інструментів в цій галузі.

Ключові слова: сільське господарство, ринок сільськогосподарської продукції, виробництво, державна підтримка, ефективність.

ВСТУП

Агропромисловий комплекс (АПК), а також його основна складова частина – сільське господарство – є вагомими частинами української економіки загалом. Саме ця галузь забезпечує продовольчу

безпеку країни, а вона, своєю чергою, є складовою частиною економічної безпеки країни.

Постановка проблеми. Сучасні економічні умови зумовлюють необхідність до певних структурних зрушень у галузях економіки, особливо тих, що розвиваються на певних інноваційних

елементах. З врахуванням цих вимог, важливе значення відводиться і формуванню ринку сільськогосподарської продукції. Саме ця галузь володіє необхідною ресурсною базою та є основоположною у забезпеченні продовольчої безпеки країни. Україна – це насамперед країна з величезним сільськогосподарським потенціалом, а відтак і значними перспективами розвитку всього агропромислового комплексу. Для неї притаманні сприятливі погодні умови та вдале географічне розташування, а це, своєю чергою, свідчить про вдалі передумови розвитку сільськогосподарського виробництва продукції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам становлення та розвитку сільськогосподарського виробництва присвятили свої праці чимало зарубіжних та українських вчених-економістів, таких як: Розенштейн-Родан П., Зінгер Х., Саблук П. Т. [2], Бородіна О. М. [1], Гайдучкий П. І. [3], Савошенко А. С., Шпичак О. М., Данько Ю. І. У здобутках цих економістів висвітлено сучасні передумови розвитку ринку сільськогосподарської продукції. Прослідковуючи тенденцію, можна сказати, що з даної тематики істотно збільшується кількість публікацій. Але на сучасному етапі є досить багато спірних та невирішених питань в цьому напрямі досліджень.

Мета статті (постановка завдання). Метою дослідження є визначення стану та розробка перспектив розвитку ринку сільськогосподарської продукції.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ринок є одним з складових координації щодо поведінки суб'єктів економічної системи. По своєму історичному розвитку в світі ще не існувало країни, економіка якої б існувала і розвивалась без використання важелів впливу державного регулювання економіки. Змінювався лише ступінь впливу державних економічних механізмів.

Невдала політика щодо сільського господарства в Україні, що проводилась в 1990-ті роки, відклала відбиток на галузь загалом, однак у 2000-ні роки ситуація дещо покращилась. У зв'язку з наданням фермерам державної підтримки та налагодженням системи страхування у системі АПК і кредитування, показники розвитку галузі почали зростати.

Сільське господарство завжди було одною з пріоритетних галузей української економіки, адже воно дозволяє забезпечити продовольчу безпеку нашої країни. Вже багато років Україна знаходиться в кризовому стані. В цих умовах важливим завданням для економіки України є забезпечення активного та відносно сталого розвитку агропромислового комплексу, який би зміг скласти конкуренцію АПК у світових масштабах.

Необхідно визнати, що сільськогосподарському виробництву належить вагоме місце в загальній структурі ВВП України, хоча у 2012 році його величина знизилась на 0,4%, не дивлячись на всі передумови для збільшення обсягів виробництва агропродукції (табл. 1).

Таблиця 1

Частка сільського господарства в економіці України за 2010-2016 рр.*

Роки	ВВП, млн. грн.	Сільське, лісове та рибне господарство, млн. грн.	Сільське, лісове та рибне господарство у % від ВВП
2010	1079346	80385	7,4
2011	1299991	106555	8,2
2012	1404669	109785	7,8
2013	1465198	128738	8,8
2014	1586915	161145	10,2
2015	1988544	239806	12,1
2016	2383182	277197	11,7

Джерело: Складено та розраховано автором за даними [5]

*без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції

Розглянувши структуру ВВП України за 2016 рік, можна відзначити, що в загальній структурі ВВП сільське господарство досягло межі 11,7%. Для порівняння, у 2013 р. це значення складало лише 8,8%.

Отже, можна сказати, що за відсутності ринку землі та багаторічних кризових явищ у країні сільське господарство досить активно розвивається. Слід відмітити, що цей показник досяг розвитку переробної галузі, частка якої займає 12% у структурі ВВП країни.

За прогнозами фахівців у галузі АПК при вдалому започаткуванні ринку сільськогосподарських угідь слід очікувати зростання показника частки сільського господарства аж до 15-20% в загальній структурі ВВП України. При втіленні цього показника в реальність це забезпечить ріст загального ВВП

країни. У порівнянні з 2015 роком у 2016 році частка сільського господарства зросла на 6%. До прикладу, якщо брати ту ж саму переробну галузь, то тут ріст сягав лише 3%.

Виходячи із структурних та динамічних змін ВВП України за минулий 2016 рік, зазначимо на змінах, які характерні для нашої країни. Позитивним моментом є те, що на домінуюче місце виходить аграрний сектор, який залишає позаду промисловість. На сьогоднішній день сміливо можна сказати, що сільське господарство є активним рушієм позитивних змін в економіці України. У 2015 році спостерігалось падіння показника експорту України, натомість в 2016 році, за рахунок підвищення показника експорту соняшникової олії та зерна, цей показник досяг

позитивних результатів.

Слід відмітити, що на величину цих показників впливає два основні чинники: обсяг виробництва та ціна [9, с. 92-94]. З метою виключення впливу цінового чинника та представлення більш об'єктивних даних,

розвиток виробництва сільськогосподарської продукції, доцільніше провести аналіз динаміки виробництва основних видів сільськогосподарської продукції в натуральних одиницях (табл. 2).

Таблиця 2

Обсяг виробництва основних видів сільськогосподарської продукції в Україні за 2010-2016 рр.*

Вид продукції, тис. т	2010 р.	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.
Зернові та зернобобові культури	37867,1	54816,0	45307,9	62285,3	63859,3	60125,8	66088,0
Цукрові буряки	13749,2	18740,5	18438,9	10789,4	15734,1	10330,8	14011,3
Насіння соняшнику	6735,3	8614,1	8313,4	10941,2	10133,8	11181,1	13626,9
Картопля	18338,3	23780,6	22906,4	21851,5	23693,4	20839,3	21750,3
Овочі відкритого ґрунту	7723,7	9400,4	9625,4	9396,2	9637,5	9214,0	9414,5

Джерело: Складено та розраховано автором за даними [6]

*без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції

Представлені дані свідчать про закономірне, хоч подекуди і нестабільне, збільшення виробництва зернових та зернобобових культур, насіння соняшнику, овочів відкритого ґрунту. Подібна ситуація відслідковується і щодо виробництва продукції тваринництва за даний період.

Слід відмітити, що рівень розвитку

агропромислового комплексу, перш за все, визначається якістю та величиною продовольства, що споживається населенням. В період з 2010 по 2016 роки споживання таких продуктів, як м'ясо та молоко зростає, в той час як споживання яєць незначно падає (Рис. 1).

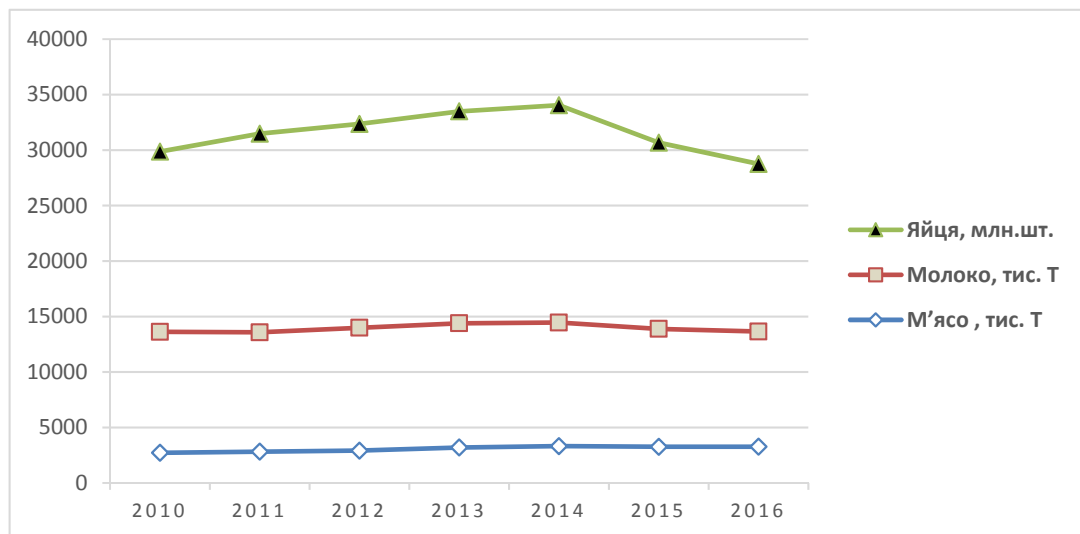

Рис. 1. Виробництво основних видів продукції тваринництва за 2010-2016 рр.

(без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції)

Джерело: побудовано автором на основі [7]

На підставі цих даних можна зробити висновки, що не дивлячись на відносно невеликий рівень частки сільського господарства у виробництві ВВП, його продукція користується попитом та необхідна для існування населення. Важливо відмітити, що спостерігається приріст експорту продовольства. На сучасному етапі проводиться так звана політика імпортозаміщення, за якої досить вдало стимулюється експорт та збільшується кількість і асортимент

продукції, що вивозиться за кордон.

Важливою передумовою для ефективного розвитку сільськогосподарського виробництва та його ринку є підтримка з боку держави. Регулювання сільського господарства державою – це насамперед діяльність країни щодо впливу на всю систему аграрного бізнесу, який функціонує переважно на ринкових принципах із застосуванням основних понять економічного регулювання, а також державних

замовлень, квот, ліцензій тощо.

Найсуттєвішою причиною незадовільного стану розвитку сільського господарства є політика, що провадиться державою стосовно цієї сфери. У сільськогосподарських підприємствах, які працюють неефективно, стан виробництва погіршується ще й тим, що їхні працівники, постійно шукаючи додаткові джерела доходу, не здатні повною мірою забезпечувати його перспективний розвиток. Більше того, «...рівень доходності сімей, від регулювання якого відмовилась держава, не дає можливості їм забезпечувати навіть зростання відтворення виробництва» та зменшувати розмір витрат на виробництво сільськогосподарської продукції [8, с. 82].

Окрім того, економічні та інвестиційні умови, в яких працюють українські сільськогосподарські товаровиробники, не можна порівняти з умовами, що створюються для фермерів у розвинутих країнах. Так, середня ставка по кредитах для сільськогосподарських товаровиробників складає у Франції 6,6%, в США – 4,6%, в Китаї – 5,3%, а в Україні – 18-20% [4, с. 69].

Розвиток будь якого сектору економіки залежить насамперед від його підтримки на державному рівні. Основними цілями державного регулювання сільського господарства на сучасному етапі є:

- забезпечення високої якості вітчизняної сільськогосподарської продукції;
- підвищення конкурентоспроможності української агропродукції та українських сільськогосподарських підприємств на міжнародному ринку;
- збереження та приріст природних ресурсів, що необхідні для сільськогосподарського виробництва;
- правильне формування ефективно діючого ринку агропродукції, первинної сировини та продовольства, що забезпечить підвищення прибутковості вітчизняних аграрних підприємств та розвиток інфраструктури цього ринку;
- забезпечення стабільного розвитку сільської місцевості, зайнятості сільського населення, рівня заробітної плати робітників, підвищення рівня його життя;
- формування довготривалого та ефективно

діючого ринку сільськогосподарської продукції, сировини та продовольства, що забезпечував би збільшення доходності сільськогосподарських виробників та розвиток інфраструктури даного ринку.

Всі ці цілі спрямовані, насамперед, на закріплення позицій України на світовому продовольчому ринку. На даний момент аграрне підприємництво розвивається швидкими темпами, що пов'язано з введенням державної підтримки підприємств та фермерів в АПК. Згідно Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» зазначаються основні засади щодо аграрної політики нашої країни, які трактуються як підтримка основних стратегічних векторів розвитку, забезпечення фінансування спеціальних фондів у співпраці з міжнародними інститутами, що в свою чергу забезпечить прозорість у використанні всіх асигнувань.

Основними векторами розвитку та підтримки аграрної галузі на рівні держави є земельна реформа, розвиток сільських місцевостей, допомога фермерам, підтримки каналів та ринків збуту сільськогосподарської продукції, виробництво органічної продукції, а також безпека харчової продукції.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

За результатами аналізу можна стверджувати, що з кожним роком державна підтримка АПК зростає. Це, своєю чергою, вдало відображається на вітчизняному асортименту сільськогосподарських товарів. Варто сподіватись, що держава і надалі буде розвивати АПК в довготривалій перспективі, а продовольча безпека буде знаходитись в першочергових цілях вищих щаблів керівництва України.

Отже, не дивлячись на незначну частину сільського господарства у структурі ВВП та економіки країни загалом, воно залишається важливою галуззю, що дозволяє реалізовувати низку основних функцій держави. Подальші дослідження будуть спрямовані на пошук ефективних методів підтримки АПК, а також впливу маркетингових інструментів в цій галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аграрний сектор України на шляху до євро інтеграції: монографія / Авт. кол. Бетлій М. та ін.; за ред. О. М. Бородіної. – Ужгород: ІВА, 2006. – 496 с.
2. Аграрний сектор економіки України (стан і перспективи розвитку) / [Присяжнюк М. В., Зубець М. В., Саблук П. Т. та ін.]; за ред. М. В. Присяжнюка, М. В. Зубця, П. Т. Саблука, В. Я. Месель-Веселяка, М. М. Федорова. – К.: ННЦ ІАЕ, 2011. – 1008 с.
3. Гайдучкий, П. І. Незалежна економіка України / П. І. Гайдучкий. – К.: ТОВ «Інформаційні системи», 2014. – 528 с.
4. Голомша, Н. Є. Конкурентоспроможність сільського господарства України: можливості та фактори зростання / Н. Є. Голомша // Науково-виробничий журнал: Інноваційна економіка. – Тернопіль, 2010. – № 4. – С. 67-71.
5. Державна служба статистики України. Статистична інформація. Національні рахунки. Валовий внутрішній продукт у реальних цінах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>
6. Державна служба статистики України. Статистична інформація. Сільське, лісове та рибне господарство. Виробництво основних сільськогосподарських культур [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://ukrstat.gov.ua/>

7. Державна служба статистики України. Статистична інформація. Сільське, лісове та рибне господарство. Виробництво основних видів продукції тваринництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>

8. Лаврук, О. В. Мотиваційний механізм управління виробничими витратами сільськогосподарських підприємств / О. В. Лаврук // Економіка АПК. – 2011. – №2. – С. 82.

9. Немченко, А. В. Особенности и перспективы инновационной деятельности в сельском хозяйстве / А. В. Немченко, Е. Н. Кашинская // Sustainable economic development of regions Monograph, Vienna, 2015. – С. 90-99.

REFERENCES

1. Betlij, M. (2006). Agrarnyj sektor Ukrai'ny na shljahu do jevro integracii'. Uzhgorod: IVA, 496.
2. Prysjajzhnjuk, M. V., Zubc', M. V., Sabluk, P. T., Mesel'-Veseljak, V. Ja., Fedorov, M. M. (2014). Agrarnyj sektor ekonomiky Ukrai'ny (stan i perspektyvy rozvytku). Kyi'v: NNC IAE, 1008.
3. Gajduc'kyj, P. I. (2014). NeZalezna ekonomika Ukrai'ny. Kyi'v: Informacijni systemy, 528.
4. Golomsha, N. Je. (2010). Konkurentospromozhnist' sil'skogo gospodarstva Ukrai'ny: mozhlyvosti ta faktory zrostantnja. Innovacijna ekonomika, Ternopil', 4, 67-71.
5. Valovyj vnutrishnij produkt u real'nyh cinah. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrai'ny. Retrieved from <http://ukrstat.gov.ua/>
6. Vyrobnnytvo osnovnyh sil'skogospodars'kyh kul'tur. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrai'ny. Retrieved from <http://ukrstat.gov.ua/>
7. Vyrobnnytvo osnovnyh vydiv produkcii' tvarynnnytva. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrai'ny. Retrieved from <http://ukrstat.gov.ua/>
8. Lavruk, O. V. (2011). Motyvacijnyj mehanizm upravlinnja vyrobnychymy vytratamy sil'skogospodars'kyh pidpryjemstv. Ekonomika APK, 2, 82.
9. Nemchenko, A. V., Kashynskaja, E. N. (2015). Osoblyvosti ta perspektyvy innovacijnoi' dijal'nosti u sil'skomu gospodarstvi. Sustainable economic development of regions Monograph, Vienna, 90-99.

Росола Ульяна Васильевна. СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ РЫНКА СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОЙ ПРОДУКЦИИ

Актуальность темы исследования обусловлена тем, что продовольственная безопасность всегда была, есть и остается приоритетной для любого государства. Для Украины, которая сейчас находится в кризисных условиях, сельское хозяйство может обеспечить ей определенную экономическую безопасность. Повышение эффективности и стабильности развития сельского хозяйства в целом является одной из наиболее весомых в системе развития экономики, ведь от него зависит функционирование других отраслей, в частности: химической, хлебопекарной, консервной, кондитерской и других отраслей. Целью данной статьи является исследование и анализ производства сельскохозяйственной продукции Украины путем исследования определенных показателей деятельности этой отрасли. Для анализа и расчета брались статистические сведения в период с 2010 года по 2016 год включительно. В частности, было определено долю сельского хозяйства в структуре ВВП страны в абсолютных и относительных показателях, проанализирована динамика производства основных видов сельскохозяйственной продукции в натуральных единицах, а также представлены в динамике производство основных видов продукции животноводства, а именно проанализированы производство мяса, молока и яиц. В научной работе акцентировано внимание на важности государственной поддержки данной отрасли. Обоснованы основные цели государственного регулирования сельского хозяйства на современном этапе. Определено, что основными направлениями развития АПК на уровне государства на 2017 год является развитие сельских местностей, земельная реформа, помощь фермерам. Дальнейшие исследования будут направлены на поиск эффективных методов поддержки АПК влияния маркетинговых инструментов в этой области.

Ключевые слова: сельское хозяйство, рынок сельскохозяйственной продукции, производство, государственная поддержка, эффективность.

Rosola Ulyana V. CURRENT STATE OF THE AGRICULTURAL PRODUCTS MARKET

The urgency of this topic of research is due to the fact that food security has always been and remains a priority for any state. For Ukraine, which is currently in crisis, agriculture can provide some economic security to it. Improving the efficiency and stability of agricultural development as a whole is one of the most important thing in the development of the economy as a whole, because it depends on the functioning of other industries, in particular: chemical, pharmaceutical, bakery, canning, confectionery and other industries. The purpose of this article is to study and analyze the production of agricultural products in Ukraine through the study of certain indicators of the industry. For analysis and calculation, statistical data were taken from 2010 to 2016 inclusive. In particular, the share of agriculture in the structure of the country's GDP in absolute and relative indicators has been determined, the dynamics of production of the main types of agricultural products in natural units has been analyzed, as well as the dynamics of production of the main types of livestock products, namely, meat, milk and egg production. The importance of state support to this industry was emphasized in the scientific work. The main goals of state regulation of agriculture at the present stage have been substantiated. It has been determined that the main directions of development of agro-industrial complex at the state level for 2017 are rural development, land reform, assistance to farmers. Further research will be aimed at finding effective

Одержано 15.10.2017 р.

УДК 330.342.25

Свидрук Ірена Ігорівна,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту,

Львівський торговельно-економічний університет

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність теми дослідження обумовлена проблемами досягнення конкурентоспроможності у постіндустріальному суспільстві, які прямо залежать від швидкості адаптації креативного потенціалу країни до потреб світової економіки. Метою статті є дослідження теоретичних та методологічних напрацювань сучасної економічної школи щодо концепції становлення креативної економіки, доповнення їх власними зауваженнями щодо ролі інтелектуальної та знаннєвої складових людської праці та особливостей формування креативної інфраструктури. На основі використання методів економіко-аналітичного аналізу досліджено процеси формування креативного технологічного укладу, що охоплюють феномен кластеризації інновацій в понижувальній та підвищувальній стадіях, а також взаємопов'язаність технологічних проривів в провідних галузях, новітніх конструктивних матеріалах, невиробничому споживанні та інфраструктурному розвитку. З використанням контент-аналізу здійснено узагальнення поглядів науковців на сутність концепції, визначення креативної економіки. Окреслено основні функції знання в системі креативної економіки. Показано, що сутність концепції креативної економіки полягає у використанні знань для створення конкурентоспроможних на світових ринках нових технологій та видів продукції. Структурне наповнення креативної економіки складають чотири основні компоненти: 1) науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, інновації; 2) освітні програми, що сприяють формуванню високоінтелектуального людського капіталу; 3) високотехнологічне виробництво; 4) інформаційні і комп'ютерні технології. Наукова новизна дослідження полягає у систематизації наукових доробок вітчизняних та закордонних науковців в галузі креативної економіки. Зокрема, запропоновано власне визначення креативної економіки – це новий еволюційний формат процесу становлення та розвитку світового господарства, за якого економічне зростання та соціальний прогрес досягаються за рахунок інтелектуальної складової людської праці та постійно поновлюваних знань. Нелінійний характер економічних взаємозв'язків сприяє формуванню відповідної інфраструктури, якою визначаються подальші зміни у процесах матеріального виробництва. Власне креативна економіка, як еволюційний формат розвитку світового господарства, здатна забезпечити економічне зростання за рахунок використання постійно поновлюваних знань та інтелектуальної складової людської праці.

Ключові слова: високотехнологічне виробництво, знання, інновації, креативність, людський потенціал, технологічний уклад.

ВСТУП

Беззаперечно, що основним ресурсом нової економіки виступають знання як специфічний ресурс, а їх доступність в умовах прискорення темпів розвитку технологій є найважливішою умовою успіху економіки у глобальній світовій конкуренції. Вплив використання нових технологій на економіку країн, незалежно від рівня економічного розвитку, є позитивним, створення ефективних освітніх систем дозволяє у короткі терміни винаходити сегменти інформаційних технологій та бути конкурентоспроможними на світовому ринку [10]. Отож, у постіндустріальному суспільстві досягнення конкурентоспроможності у прямій залежності від швидкості адаптації креативного потенціалу країни до потреб світової економіки, що зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Постановка проблеми. Питання генезису теорії креативної економіки як постіндустріальної стадії розвитку суспільства в науковій літературі висвітлюється вкрай обмежено, хоча концептуальне розуміння її методологічної конструкції є дуже важливим для адекватного використання в сучасних умовах. Отже, виникають питання загальної характеристики техніко-економічної парадигми, нових підходів до ефективності організації виробництва та побудови інноваційних моделей управління, зниження трудомісткості продукції, що супроводжується зміною кваліфікаційної структури зайнятих.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасними дослідниками багато уваги приділено механізмам взаємодії технологічних змін та соціально-економічних збурень. Виникнення, розвиток та поширення технологічної новації зумовлюється